

1901-04-17

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

17. IV . 1901

Silkegade 13 II

K

Kjære Ven

Tak for Deres Elskværdighed igjen at ville se mig — Jeg kan dog desværre ikke, da jeg har en Del Aftenarbejde, der skal være færdigt; idet et Par Svende staar og venter paa det.

Jeg havde ellers gjerne været sammen med Ejebakke, da jeg har Grund til at tro, at han er af den Mening, at jeg nærer nogen Animositet imod ham [foranlediget ved mit Samliv med Nordmænd, der ikke netop vare hans Venner]* , hvilket dog er langt fra at være Tilfældet. —

Vil De hilse ham fra mig og spørge ham, om han ikke, hvis han bliver endnu nogen Tid her, ser op til mig. —

Tak sluttelig for forleden Aften. Jeg var

*Skarp parentes sat af J.R.

[2]

Meget glad ved at være sammen med Munthe, om hvem jeg jo i Aar har hørt saameget. — Jeg er fuld af Overraskelse og Beundring over, hvad jeg ser af ham. Det var en masculin Kunst, som man kun sjældnen støder på, og som ganske tog mig.

Med Tak til Deres Hustru [som De dog vistnok nu skulde lade have lidt Fred og Ro for fremmede Natteravne]* og Dem selv for den hyggelige Aften

Deres hengivne

Johan Rohde

*Skarp parentes sat af J.R.

17. IV. 1901
Tilhøved. 19 II
II

Kjære Ven.

Tak for Dens Elskvenshed igjennem at ville
se mig. - Jeg kan dog desværre ikke, da
jeg har en Del Aftenarbejde, der skal være
færdigt i det 11. Aar. Søndag staaer jeg venter
paa det.

Jeg havde ellers gjerne ventet sammen med
Ejendommen, da jeg har Grønt her at se,
at han er af den Mening, at jeg naar
nogen Animositet imod ham [forælders]
med mit Samle med Normand, der ikke
næppe var hans Venner, hvilket jeg er
langt fra at være Tvefældig. -

Vil De hilse ham fra mig, og spørg
ham, om han ikke, hvis han bliver end-
nu nogen Tid her, ser op til mig. -

Tak stillet for forleden Aften. Jeg var

Meget glad ved at være sammen med Munkes,
om hun især i Aar har lidt smagst -
Vej er færd af Omskuelen og Beindring og,
hvor især af ham. Det var en masculin
kunst, som man kun sjældn støder paa, og
som ganske lig mig.

Med Tak til Dem Munkes [som De og
munkes mi skædt (han lidt trist, Ro for
fremmede Hatterne] og Dem selv for
den hyggelige Aften

Dem hængene
Jonas Rør